

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția, Joia și Sâmbata

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiececane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 2656 Pres.

Ioan

din îndurarea lui Dumnezeu arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și metropolit al Românilor greco-orientali din Ungaria și Transilvania.

Iubitului cler și popor din archidiececane Transilvaniei, dar și milă dela Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Iisus Christos!

„Christos a înviat din morți, cu morțea pe morțe călcând, și celor din mormânturi viață dăruindu-le“.

Iubirea și dorul cel ferbinte, ce îndemnă pe adevărații părinți, de a cerceta pe fiii lor, mai ales la anumite ocațiuni și sărbători, pentru a petrece împreună câteva momente plăcute, mă îndemnă, iubiților, și pe mine, părintele vostru sufletec, a vă cerceta și eu pe voi la aceste sfinte sărbători, venind cu ducul meu între voi, pentru a petrece împreună câteva momente plăcute în cugetări evlavioase, despre însemnătatea cea mare a învierii din morți a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Christos, ce ni-o amintesc aceste sfinte sărbători.

Nu este lipsă a Vă spune, iubiților, cât este de mare și însemnată sărbătoarea învierii Domnului, căci și înșivă simțiți această în sufletul vostru, precum o știți și dela părinți, din moși și strămoși: află însă de lipsă a vă aminti motivul ce o face atât de mare și însemnată, ce o face sărbătoarea serbătorilor.

Pentru a Vă arăta această, nu voi recurge la alte isvóre mai depărtate, ci numai la înțelesul sublimiei cântări, ce se aude astăzi, mai de multeori, în sfânta biserică, și adică: „Christos a înviat din morți, călcând cu morțea pre morțe și dăruind viață și celor din mormânturi“.

Acăsta sfântă cântare ne arată, iubiților, destul de lămurit nu numai că Domnul nostru Iisus Christos a murit și a înviat din morți; dar și că prin morțea sa a călcat morțea, iar prin învierea sa, a dăruit viață și celor din mormânturi. Sau cu alte cuvinte: că Domnul prin morțea sa, ne-a mântuit de osânda morții cei vecinice, ce ni-o pricinuisă păcatul, „ridicându-ne din morțe la viață și de pe pământ la cer“, iar prin învierea sa ni-a dăruit viață și după morțe, asigurându-ne, că viața noastră cea scurtă și trecătoare din această lume, nu se curmă la marginea grópei, ci trece cu noi și dincolo de mormânt. Că prin urmare noi ómenii suntem făcuți de Dumnezeu, nu numai pentru această viață scurtă și trecătoare, ci și pentru o viață mai bună, fericită și vecinică, din cealaltă lume.

Iată dar iubiților, însemnătatea cea mare a acestei sărbători; iată și motivul cel mare, pentru care evenimentul învierii Domnului, a fost, este și va fi pururea, de nespūsă bucurie și mângăere, la miliónele de creștini de pe întregă fața pământului; iată de ce și sfânta maica noastră biserică numesce ziua amintirii lui, de „ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într'nsa“.

Și într'adevăr, de vom cugeta, iubiților, cât de tare se lăgă ómenii de această viață, chiar și cei greu loviți de sorțe; de vom cugeta cum dorește toți a și lungi după puțină, firul vieții; iar de altă parte de vom cugeta cât de grozavă este frica de morțe; atunci vom înțelege tot mai mult, cât de mare trebuie să fie și mângăierea, ce o simțim cu toții în sufletul nostru, aflând că și după morțe este viață, aflând că morțea nu este nimicirea noastră, ci numai o trecere din cele rele la cele mai bune. Este o trecere dintr'o viață espusă multor greutăți și necazuri, apoi încă și scurtă și trecătoare, la altă viață mai bună și fericită, la viața cea vecinică, pe care ni-a dăruit-o domnul nostru Iisus Christos prin morțea și învierea sa.

Este o mare și negrăită taină această, iubiților, pe care noi ómenii în iscusința noastră, am dori să o cuprindem și cu mintea noastră cea mărginită, dar apoi tocma căci această este o mare taină, ce trece peste hotarele firii și ale minții omenesci, nu o putem cuprinde cu mintea noastră, chiar așa cum nu putem cuprinde nici alte asemenea lucrări tainice, ce se petrec sub ochii nostri.

Au nu vedem cu ochii nostri, cum putrezesce grăunțul de grâu sémănat în pământ, și cum reînvie din acea putrejună același grâu reîntinerit, fără ca noi să înțelegem lucrarea cea tainică a acelei reînvieri? Au nu vedem cum se vestejesc și se uscă, și cum mor, așa dicând, plantele, dela cel mai mic firicel de erbă, și cum reînvie de nou la timpul seu, fără ca noi să putem înțelege taina reînvierii lor?

De unde urmază, că în lume sunt multe și feliurite lucrări tainice, pe cari nu le pôte cuprinde mintea omenescă ori cât de iscusită ar fi ea; dar pentru aceea acelea tot sunt și esistă.

De aceea asemenea mari taine, și deosebi aceea a învierii noastre după morțe-ne, ce nu o putem cuprinde cu mintea noastră, avem să o cuprindem cu credința noastră, descoperită nouă prin cea mai înaltă autoritate, care covârșește totă știința și iscusința omenescă, adică prin însuși Dumnezeu făcătorul nostru, al ceriului și al pământului, și al tuturor vędutelor și nevędutelor lucruri.

Așa a fost, așa este, și tot așa va fi pururea, iubiților. Ceea-ce nu putem cuprinde cu mintea noastră cea mărginită, aceea trebuie să credem descoperirii făcute nouă, de cea mai mare și mai înaltă înțelepciune, care a făcut toate, și care este însuși Dumnezeu.

El este carele ni-a descoperit mai întâiu prin sfinții sei profeți și aleși, însuflați de Duhul sfânt, apoi și prin unul născut Fiul seu Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Christos, că viața noastră din această lume nu se curmă la marginea grópei, ci trece cu noi și dincolo de mormânt. Că noi ómenii nu suntem făcuți numai pentru această lume trecătoare, ci și pentru cea viitoare și vecinică.

Acăsta ni-a arătat-o Dumnezeu, încă și mai nainte de venirea Domnului nostru Iisus Christos pe pământ, și prin însuflarea profetului Ezechiil, transpunând sufletul acestuia într'un câmp plin de óse uscate și întrebân-

du-l: „fiul omului, óre putea-vor învia ósele acestea“, la ce răspundând prorocul: „Dómnne Tu stii“, i-a dīs Dumnezeu: „Prorocesce óselor acestora și le dī: Óse uscate ascultalți cuvēntul Domnului, carele va face să între în voi suflare, și veți învia și veți cunoște că El este Dumnezeu. Și a prorocit Ezechiil precum i-s'a poruncit, și făcēndu-se vuet mare, ósele s'au împreunat la loc, os lângă os, și carnea și pielea au crescut pe dēnsele, și întrând suflare în ele, au înviat și au stătut pe picioarele lor“.

De asemenea ni-a arătat învierea morților și fericitul Iov dicēnd: „de va muri omul, va trăi și după ce își va sfērși dīlele vieței sale“. Apoi prorocul David în psalmul 15. 10. dicēnd: „Dómnne nu vei lăsa sufletul meu în Iad, nici vei da pe cel cuvios al tēu se vadă stricaciune“. Incă mulți profeți ai lui Dumnezeu ni-au descoperit această; dar și mai învedere rat ni-a descoperit-o unul născut Fiul lui Dumnezeu, Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Christos dicēnd: „Va veni ceasul când morții vor aude glasul Fiului lui Dumnezeu, și cari vor aude vor învia“. Și iarăși: „Eu sunt învierea și viața, cel ce crede în mine, de va și muri, viu va fi“.

Din acestea și încă multe asemenea, învedereză iubiților, că prin morțea și învierea Domnului, ni s'a dăruit și după morțe, o viață vecinică și fericită, în care se vor resplăti și faptele noastre din această lume, după însușirea lor, cele bune cu bine, iar cele rele cu osânda meritată.

Ferice de aceia dintre noi, cari se vor învrednici de bine în acea viață, unde iarăși vom vedea pe iubiții nostri reposați: părinții pe fiii lor, frații pe frați și surori, pretinii pe pretinii și cunoscuții lor, continuând împreună viața cea vecinică și fericită.

Din acestea veți înțelege iubiților, că este cel mai mare interes al nostru, ca în cursul acestei vieți pămēntești, să ne silim tot mai mult, nu numai la o viață bună și cinstită din această lume; dar și ca prin viața noastră bună și cinstită, din această lume, să ne facem vrednici și în cealaltă lume de o viață bună și fericită.

Acăsta o vom ajunge iubiților, dacă aici pe pământ vom viețui după învățăturile maicei noastre cei bune, ale sfintei maicei noastre biserici, ținēnd cu totă tăria la credința în Dumnezeu și în unul născut Fiul seu Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Christos, care credință se nu o slăbescă în sufletul nostru nici cele mai grele cercări, ce am întâmpina cumva, sperând în toate împrejurările în ajutorul cel puternic al lui Dumnezeu, carele nici când nu părăsesce pe cei ce își pun încrederea în El.

Să ne ferim de rău și să facem bine; să nu lăcomim la averea, la casa ori la cinstea altuia, să nu ne dușmănim unii pe alții: ci din contră; să fim cu dragoste unii spre alții, ajutându-ne unii pre alții în toate împregiurările, și mai ales în cauzele noastre comune sau obștești, precum sunt și afacerile bisericesci și școlare, avēnd pururea în vedere, că toate ale lumii acesteia trec ca visurile și că numai fapta cea bună nu trece, și că numai

prin fapte bune plăcute lui Dumnezeu și ómenilor, putem duce și în această lume viață tot mai bună și mai cinstită, și tot numai prin asemenea fapte bune ne putem învrednici și dincolo de o viață fericită.

Dar apoi fiind-că la toate lucrările bune, pe lângă nisuința noastră, și prelungă darul lui Dumnezeu, se mai cere și o cumpănire înțeleptă, care se pótă ajunge numai prin desvoltarea și cultivarea puterilor noastre sufletesci în măsură tot mai mare, adică prin luminarea minții tot cu mai multă învățatură: așa dar să ne silim și noi iubiților tot la mai multă învățatură și lumină, ca să putem cumpăni mai bine lucrările noastre; ca să putem ținea pas sau concurență cu celelalte popóre conlocuitoare; ca să ne mērgă și trebile noastre mai bine, cum vedem mergēnd ale altora cu mai multă învățatură; ca prin lucrările noastre de aici să ne facem vrednici și dincolo de o viață bună fericită; ca așa nu numai aceste sfinte sărbători, dar și celelalte dīle ale vieței noastre, să fie de bucurie și mângăere, precum și de buna speranță a fericirii cei vecinice.

Ceea-ce poftindu-ve din inimă tuturor, mari și mici, bogați și sēraci, și mai dorind ca aceste sfinte sărbători să le petreceți în pace, sănătate, mulțămire și îndestulare, acum și întru mulți ani fericiti, și împărțășindu-ve și binecuvēntarea noastră archierescă, am remas

Sibiu, la sărbătorile Învierii Domnului din 1899.

Al vostru tuturor

de tot binele voitor

Ioan Metianu m. p.
archiepiscop și metropolit.

Să ertăm toate...

„Să ertăm toate pentru înviere“.

Așa se va cânta mâne în întregă biserică ortodoxă orientală.

Intrégă săptămāna acăsta ne-a prezentat cutremurătoarele scene cu patimile Mântuitorului.

El, care a învățat poporul, și i-a arătat calea adevărului; el, care a luat biciul și a curățit casa lui Dumnezeu de vameși și farisei; el, care a vindecă bolnavii; el, care a dat frumósele învățături în predicele sale; el, modelul abnegațiunei, a fost prins, și ca cel mai mare făcătoriu de rele a fost judecat.

După grandiósa primire în Ierusalim urmēză scenele cele mai mișcătoare: prinderea lui, ducerea înaintea mai marilor evreilor, prezentarea înaintea lui Pilat, prezentarea înaintea lui Irod, domnitorul din Galileia, bătăile, batjocurile, părăsirea lui din partea învățăceilor lui, restignirea pe cruce, și insulta: Dacă poți, pogóră-te de pe cruce, ca să credem și noi.

Scenele aceste le încoronēză sublimele cuvinte rostite când durerile erau mai crâncene: „Părinte iartă-le lor, căci nu știu ce fac!“

După ce spiritul nostru contemplēză toate scenele, cari au premers învierii, vine biserică și ne vestește bucurie.

„Se ertăm toate pentru înviere.”

Și noi suntem în zilele patimilor.

Biserica noastră cu abnegațiune a suferit, biserica noastră cu abnegațiune suferă și acum, și suferă cu deplină încredere în triumful adevărului.

Starea ei de acum însuflă serioase îngrijiri tuturor, cari au ochi și inimă pentru suferințele biserice.

Potestatea statului tocmai acum în săptămâna patimilor, la patimile din trecut a mai adăugat patimi nouă!..

Înțelegem ordinațiunea ministerială eșită din gremiul ministeriului de justiție, care pune preoțimea bisericii creștine sub specială pază polițială!

Nu ajung legile de tot soiul, cari au să garanteze siguranța și întregitatea statului față cu toți cetățenii; învețătorii au fost puși sub un tratament special și în ce privește conduita lor morală și conduita contra statului, și acesta din incidentul întregirii dotațiunii lor dela stat.

Sub acest special tratament vin puși acum și preoții bisericilor creștine.

Ca incident a servit legea cea nouă, care pune în vedere întregirea venitelor preoțesci.

Este numai pretecest întregirea sau neîntregirea venitelor preoțesci.

Este în ductul sistemului măsura cea nouă față cu preoțimea bisericilor creștine.

Ori se va bucura vre-un preot de întregirea venitelor preoțesci, ori nu se va bucura; ori va reflecta biserica în general la dotațiunea dela stat, ori nu va reflecta, sistemul de spionajiu introdus își va face cursul seu, căci așa este ductul direcțiunii politice, așa este ductul curentului.

Ne indignăm noi, tocmai în Vinerea patimilor, ne indignăm în fața acestor tentative.

Stăm înaintea crucei pironite în mijlocul biserice. Pe ea vedem răstignit pe Mântuitorul lumii, din mâinile lui, din picioarele lui străbătute de pironi, curg șiroie de sânge.

Stigmatizați suntem și noi, pironiți suntem și noi, cu pironi în mâni, cu pironi în picioare.

Boierii poporului stau adunați asupra biserice și asupra păstorilor biserice.

Acesta e ductul curentului modern.

Sperăm ziua învierii, căci dreptatea trebuie să învingă.

În speranța acésta, având de model pe Mântuitorul lumii, cu înalt glas strigăm și noi: „Părinte ertă-le!”

Să ertăm toate pentru înviere!

Pielea ursului din pădure pusă la vânzare. În „Magyarország” de Joi cetim următoarele:

„Din Orade ni-se anunță, că în cercurile politice bihărene se consideră de faptă împlinită deja, că vicariul episcopesc gr.-or. și deputat dietal în cercul Ceica, Ioan (?) Goldiș va fi episcop român la Arad. Este foarte interesantă vestea răspândită în clubul liberal, că Coloman Széll, cu delaturarea candidatului oficios al bihărenilor, și cu mandatul de deputat din cercul Ceica voiesce să înzestreze pe un fost deputat de partidul național, pe care la alegerile trecute Bánffy l'a scos din parlament. În cercul electoral Ceica se va candida Beöthy Ákos, care ani de-arândul a fost cel mai agil membru al partidului lui Apponyi, și pe care la alegerile trecute l'a trântit Bánffy în Kassa.”

Cercul electoral Ceica este cel mai curat cerc românesc, nu numai în comitatul Biharei, dar aproape în întregă Ungaria.

Chiar și în 1848, când românii pentru prima dată au fost admiși la urnă, acel cerc a ales român, pe Ioan Gozman. Numai în 1861 când n'aveau nici un conducător, au ales pe arma-nul Vertan, proprietar în cerc, iar de atunci tot român, pe Alesandru Roman

în mai multe rânduri, după el pe Rezei, apoi pe Goldiș.

Este drept că atâta serviciu cât au făcut cei doi din urmă cauzei române, — a nu-și deschide gura nici chiar în cesiuni școlare și bisericesci, și a vota numai la comanda — guvernului, ar fi făcut și un neromân. Dar în fine alegătorii totuși se mândreau cu aceea că au ales un român.

De pasivitate nici odată n'au ținut cont.

Nu putem ști pe cine va alege sinodul eparchial de episcop la Arad.

Dar dacă „Tribuna Poporului” va isbuti la sinod cu d-nul archimandrit Goldiș, nu credem să isbutescă în cercul electoral Ceica nime nici cu Beöthy Ákos, nici cu alt maghiar, pentru-că nu presupunem despre guvernul care își dă aerul că va inaugura era alegerilor libere, ca să încerce presiune asupra alegătorilor cu candidat oficios. Iar dându-se curs liber vocii alegătorilor, aceia negreșit vor alege român.

La totă întemplantarea socotela s'a făcut fără birtaș.

ÎNVIEREA.

Adâncea nopțe e 'nvălită
În negrul ei vestmânt,
Și cerul tremură în stele,
Șoptesce-al nopții vânt.

Fantastici umbre peste gropi
În cimiter se 'ntind,
Din licăritul de lumini
Ce printre cruci s'aprinde.

Biserica 'n lumină 'nceet
Se 'mbracă tremurând,
Poporu-ascult'-evlavios
Al preoților cânt.

Măreț vîzduhul negrei nopți
Cântările 'l străbat,
Echouri negre lin răspund,
„Christos a înviat”!

„Christos a înviat”, răsun
Mii glasuri de popor,
Spre cer se 'nalță maiestos
Al clopotelor cor.

Și licăritul stelelor
Pe cerul luminat,
Zefirul nopții, cântă lin:
„Christos a înviat”!

Și noptea-'și rupe negrul vîl,
Aurora 'n pas sfiit
Deschide porța zorilor
În albul răsărit.

Și prima rază soarele-o
Trimite 'n lung și lat,
Vestescă lumilor cu drag:
„Christos a înviat”.

Sebastian Stanca.

Noul plan de învățământ în școlile medii. Ministrul r. u. de culte Wlassics, a promis deja în firul vorbirii sale dela începutul desbaterii în parlament a budgetului cultelor și instrucțiunii, — că deja în decursul anului școlar viitor va introduce în școlile medii noul plan de învățământ, pregătit deja anul trecut de senatul instrucțiunii, plan prin care se deschide un teren mai larg „studiilor naționale” și prin care se tinde a staționa prea marea îngreunare cu lecții, a elevilor.

De-ocamdată, spun vestile din Pesta, — din cauza îmbulzelii dispozițiilor transitorii, noul plan va putea fi introdus în anul școlar proxim, numai în clasele cele mai de jos.

Ordinațiunea privitoare la acésta, va apare în zilele cele mai apropiate.

Specialiștii în de-ale școlilor medii, speră, că după introducerea în clasele din jos, reforma va înainta apoi mai repede, ca să nu trebuiască așteptat eventual 8 ani până să se estindă peste toate cele 8 clase.

De urgentă e ținută mai ales introducerea dintr'odată a reformei deprinderilor dinmăstice, în sensul căreia, salele de

gimnastiră să fie întrebuințate numai tocmai când e timp nepotrivit. Incolo jocul în liber și patinatul au să înlocuiască deprinderile gimnastice.

Asemenea se urgăză începerea reformei la acelea studii ale claselor superioare, care nu stau în legătură cu studiile din clasele inferioare. D. e., ȋic, studiul limbei maghiare în clasele superioare, ar putea începe îndată, cum și studiul istoriei după planul nou în clasa a III-a.

Votul universal electoral. Multă apă va mai trece pe vale, până să se introducă și în Monarchia noastră, și mai ales în jumătatea ei de dincoace, votul universal electoral. Deși în Austria vecină, ideea introducerii lui, prinde rădăcini tot mai tari. Mai nou a luat-o iarăși a mână înfusuși primarul împărăteștii cetăți, Viena, dl Dr. C. Lueger. Anume în ședința de Sâmbăta trecută a consiliului comunal vinez dl Dr. Lueger a pășit energic pentru votul universal! Părerea lui Lueger în privința asta e și a contelui Thun și a ministrului Steinbach. Toți trei sunt de credință, că numai așa se poate pune capăt gravității în spre Berlin ori Moscova a poporului, dacă poporului de jos, care nu e nici pangerman, nici panslav, i-se dau drepturi depline și privilegiu, ca prin vot să-și manifesteze voința sa neschimmonosită.

Revistă Bisericească.

Sf. Sinod al României.

La 1/13 Maîu a. c. P. SS. Arhiepiscop ai României, se întrunesc la București în sesiunea ordinară a sfântului Sinod.

Dl Tache Ionescu, ministrul cultelor și instrucțiunii, va deschide prin autograf regal sinodul, și îl va presida.

*

Los von Rom.

Mișcarea de trecere la protestantism continuă în Austria. Diarele radicale naționale din tabăra lui Schönerer și Wolff asigură, că până acum numărul papistașilor ce au trecut la protestantism, trece peste 9000. Insuși deputatul Schönerer, care e papistaș, vrea să treacă în ziua când cifra celor convertiți va ajunge la 10.000.

Catolicii au pus toate în mișcare spre a pune stavilă curentului în contra Romei papale.

În Stiria autoritățile eclesiastice romano-catolice au început să refuze, la ordin superior, actele de botez a celor, cari vor să îmbrățișeze cultul evanghelic.

În Trient și în multe alte orașe, clerul papistaș face ȋilnic — rugăciuni în contra mișcării separatiste!..

Scrisoare din Budapesta.

Budapesta, 24 Aprilie 1899.

Onorată Redacțiune!

Sunt foarte puține stirile, ce Vă vin despre noi, Românii cari trăim în capitala acestei țări.

De astădată dați-mi voe să vă scriu ceva despre înmormântarea cunoscutului fruntaș român de aici, *Antoniou Schiau*. Înainte însă de a vorbi despre înmormântarea acestui bun fiu al poporului nostru, îmi voi permite da o mică schiță biografică, ca fie-care să-și poată face mai ușor o iconă despre valoarea lui.

Antoniou Schiau s'a născut în 1841 în *Topârcea* (lângă Mercurea), fiu al preotului local de atunci. Gimnasiul l'a terminat în Sibiu, unde deja când era de 14 ani, murind tatăl seu, fu silit să-și câștige singur pâinea de toate ȋilele, angajându-se ca scriitor în o cancelarie advocațională, până ce absolvă gimnasiul și facultatea juridică de acolo. A intrat apoi în procuratură, și prin aptitudinile sale deosebite încă în anul 1871 ajunsese fiscal în Deva.

În același an ministrul de finanțe Kerkápolyi, vizitând Ardealul, a fost rugat de o deputațiune de Români, condusă de Emnenția Sa metropolitul *Ioan Mețianu*, pe atunci protopop la Zernesci, să denumescă funcționari români prin ȋinuturile românești! Ministrul, care se convinsese de destoinicia lui Schiau, duse deputațiunii „Dați-mi funcționari ca Schiau, și îi pun în oficiile cele mai înalte”.

În Sept. 1882 Curtea dela Gödöllő nemulțumită cu fiscalul Ungariei, ceru unul nou, și ministrul răspunse că va aduce pe

cel mai bun fiscal din țară, *pe Schiau*. Și l'a adus în funcțiunea pe care repozatul a ocupat-o cu cinste și demnitate până la moarte.

Schiau câtă vreme a fost funcționar în Ardeal, a fost un adevărat părinte al poporului de la sate, pe care îl cunoștea destul de bine. Spună cei ce l'au cunoscut, cu câtă dragoste nu se interesa de poporul nostru? Spună Devenii cu cât devotament a lucrat pentru ridicarea biserice lor gr. or.? Același interes l'a dovedit și după venirea lui în acest oraș.

Aci s'a alipit cu totă căldura sufletului său de tinerimea universitară română. A fost membru onorar al Societății „Petrul Major” și curatorul ei un lung șir de ani. El era patronul și spriginitorul universitarilor români! Un membru distins și iubit al Coloniei române de aici. De streini era stimat și respectat.

Astfel a trăit Schiau, încunjurat de cinste și iubire, fiind totdeauna mândru de numele seu de Român.

O bătă însă, contractată din o răcălă, îi curmă firul vieții, Luni în 17 April. Stirea morții lui a umplut de durere pe toți cari l'au cunoscut și în special pe noi Românii. În mormântarea s'a făcut Mercuri în 19 c., unde s'au întâlnit mai toți Românii din acest oraș. Din depărtare sosiți anume, am observat pe Ilustritatea Sa *Dr. Alecs. Mocsonyi* care deși reconvalescent, n'a pregetat să alerge, se dea ultima onoare bunului seu amic. La orele 4 p. m. s'a început prohodul la locuința repozatului, în limba grecească, de către părintele Murnu. După săvârșirea prohodului sicriul fu scos și așezat în curte pe un catale negru, unde corul societății „Petrul Major”, în accente tânguioase întonă:

„Finit-ai calea”, „Cu sfinți odichnesce” și „In veci pomenirea lui”. — Asupra tuturor și în deosebi asupra streinilor a făcut cea mai bună impresie atențiunea, ce tinerii universitari, au dat-o neuitatului lor protector.

Apoi trupul fu ridicat și pornit către cimitirul „Kerepesi”.

Ajuns în cimitir, corul mai întonând un sfâșietor „In veci pomenirea lui”, trupul neuitatului Schiau fu astrucat spre vecinica odihnă, aproape de locul unde dorme marele Mecenat Emanuil Gozdsu.

Între multele telegrame și adrese de condolență sosite la adresa Stim. Dómnice Constanța de Dunca Schiau, e și telegrama Emnenției Sale Dlu Metropolit *Ioan Mețianu*, alta a Ilustrei familii *Mocsonyi*, apoi adresa comitetului parochial gr.-or., român din Deva în semn de recunoștință, etc.

În veci pomenirea lui!

Un participant.

...pe calea progresului!

(Urmare și fine)

Dar atâta n'ar fi încă îndestulător, și Dunărea cu toate enorme ei însemnătate n'ar fi ceea-ce în adevăr e menită să fie, adică una din căile cele mai însemnate ale comerțului între Europa centrală, Anglia și Europa nordică pe de o parte, și țările balcanice, Orientul, etc. pe de alte.

Lucrările de canalizare, acumă puse la cale în Germania și cari au a lega fluviile cari se varsă în marea Nordului cu cele ce se varsă în marea Baltică, deschid cu totul altă perspectivă: Prin legăturile între canalurile germane și Dunăre se va stabili o cale eficientă pe apă și pe acésta cale vor avea scurgere mărfurile de metal, mașinele, cărbunii de pământ și produsele industriei germane apusene, spre țările balcanice și Orient. În loc de calea pe apă, lungă și costisitoare de până acum în jurul Europei, (pe la Gibraltar, Constantinopol etc.) vor veni pe linie scurtă, pe cale fluvială,

De asemenea produsele noastre agricole, cerealele, vitele și petrolul, vor apuca tot pe acésta cale, fie pentru a ajunge în Germania sudică și apusă, fie pentru a pătrunde în Belgia, Olanda, Norvegia și Anglia chiar.

Fiind economisit, drumul lung de la Sulina sau Constanța în jurul Europei, ori calea scumpă a drumului de fier, produsele noastre vor putea mai ușor ținea pept concurenței ȋerilor de dincolo de Ocean. Desvoltarea comerțului fluvial va aduce neapărat și formarea unei flote puternice de comerț pentru România, așa în cât pavilionul nostru va flutura și pe drumul spre Orient pe marea și pe drumul fluvial spre Europa apusă și Anglia.

Mai lipsește un lucru pentru a da țerei noastre (României) toate deschiderile și comunicațiile de cari are nevoie pentru a eși în adevăr din rîndul ȋerilor toropite de ori-

entalism. E nevoie de podul de la Turnu-Severin și de legătura căilor ferate sârbești cu cele turcești și cu cele austriace, prin urmare de o cale către Marea Adriatică. Și știu că și podul acesta are să se facă, ori care guvern ar fi la cârma Țerei, căci așa cer interesele cele mai de frunte ale dezvoltării noastre economice.

Linia ferată de la Turnu-Severin-Cladova cu deschiderea spre Marea Adriatică, ne va deschide o piață însemnată de desfacere: Italia și nordul Africii (Tunis, Algeria, Maroc) și ne va apropia de Marsilia și Barcelona, scutindu-ne de înconjurul peninsulei balcanice, deci va desvolta producerea Olteniei, și a altor părți din țara de dincoace de Olt; iar pe de-asupra va fi linia de scurgere a produselor Transilvaniei atât pentru țărilor balcanice, cât și pentru Italia.

Pe linia Ghimeș va fi legătura Transilvaniei cu marea linie de comerț a Germaniei, pe linia Turnul—Roș—Cladova cu Italia. Fi- rește că și Transilvania se va folosi de aceleași căi.

În loc de a ne speria de aseme- nea legături tot mai dese cu Europa civilisată și cu piețele ei de desfacere, ar trebui să ne bucurăm, căci aste legături ne sunt nu numai garanția unei puternice des- voltări economice, dar și pavăza cea mai tare a neatârării noastre!

Știm că se vor găsi cârtitori și critici cari vor cerca să micșoreze însemnătatea le- găturilor comerciale pe calea Dunărei și a canalurilor germane, după cum s'au găsit și contra liniei Berlin-Burdujeni-București, Buzău-Constanța, și după cum s'au găsit și contra podului de la T. Severin; dar mi se pare, că nu va fi greu cugetătorilor luminați a vedea pe care parte este dreptatea.

Cât despre întimpinarea că agrarii ger- mani vor spori taxele pe grânele noastre, așa că mergând pe calea cea nouă tot se nu ne dea mâna a le vinde mai efin, răspundem: Chiar dacă amadmite că agrarii vor putea urca taxele, ceea-ce nu e de loc așa de sigur, încă va fi un folos, căci tot vom avea un avantaj față cu Americanii, de ore-ce pe dâșii are să-i coste transportul cu și până acum, pe când pe noi o să ne coste mai efin cu mult.

Acésta întru cât e vorba de piața Germaniei, căci întru cât e vorba de transitul către Belgia, Olanda, Anglia, câștigul e ne- tăgăduit și neștirbit.

De asemenea vom trage tot folosul din efinirea mașinelor, oțelului, fierului, etc. ve- nind din Westfalia, Anglia etc.. pe cale fluvială

Mergem deci Români cu ințeleală pe ca- lea progresului, vorba e numai, să tragem toate foloșele din norocul ce am avut a fi la gurile Dunărei și în calea cea mare a comer- ciului Germaniei.

Biserica ortodox-catolică în Bucovina.

V.

Cine este la guvernul local referent în afacerile bisericeii ?

Postul de referent la guvernul țării în afa- cerele bisericeii gr. ort. ar trebui să fie după drept un fiu al bisericeii ort. și nu un pro- testant.

Așa ceva se face numai pentru biserica ortodoxă.

Străinii ne măsură bucata de mămăligă, chiar în biserică!

Deci să ne mirăm dacă bisericile cu anii stau în stadiu de reparație, că de pildă catedrala prin 4 ani, sau biserica din Roșița care din cauze neînsemnate, nu pôte fi pre- dată publicului?

Are biserica noastră cauză să se bucure de tratarea ei din partea guvernului? au nu am avea și de prezent mare cauză la scris apologii ca cele din a. 1885 și 1890 sau la plângeri asemenea celor ale fostului profesor de teologie și paroh la biserica Pogorîrii spiritului sânt Constatin Popovici.

Apăsarea ce se esercită necontenit asu- pra bisericeii ortodoxe, reclamă iarăși con- chemarea unei adunări poporale ca în Iunie 1870 în grădina publică din Cernăuți, care sub presidenția marelui pa- triot român a baronului George Hormuzachi a protestat în contra ori-cărei asupririi a bisericeii ortodoxe.

Dar cine să facă acest paș? Cine să încépă o acțiune de atare natură, de care se

supără guvernul local, se supără vecinii nos- tri galițieni, se supără și ôșpeții noiveniți în țără, adică — Iesuiții?

Providențialii bărbați ca bar. Alexandru și Euduciu Hormuzachi, și Dr. Silvestru nu nu mai sunt în viață. Un Hacman nu mai este.

Au n'au lăsat ei nici un urmaș v r e d- n i c ?

Revistă Externă

Francezii și Italianii.

Se pare că nefirésca încordare dintre cele două națiuni surori: *Fran- cezi și Italiani*, încordare altfel nu de veche durată, — apune tot mai mult, făcând loc unei apropieri, de care n'am putea decât să ne bucurăm toate popóarele de *ginta latină*.

Nu mai dălele astea o flotă fran- ceză a făcut, din încredințare mai înaltă, vizită la Cagliari spre a saluta părechea regală italiană. A fost o mică manifestație însușefită, a unora pentru alții, și privilegiu de schimb de bune asigurări.

Acum se vestesce că în vară, pre- ședintele republicei franceze, dl Lou- bet, va merge la Marseille, unde o flotă italiană va grăbi să-l salute, ca o reîntórcere a vizitei ce flota fran- ceză a făcut-o părechii regale italiene la Cagliari.

Ne ar crește inima vedând apro- piate și aliate aceste puteri latine și lucrând apoi spre mărirea gloriei gin- tei latine.

*

Congresul de pace.

Congresul internațional de pace și moderare a înarmărilor, va fi des- chis solemn în ziua de 19 *Main a. c. în Haaga*.

*

Moltke despre — pacea eternă.

Vestitul mare comandant Moltke, s'a exprimat în 1880 asupra ideii păcii eterne, în o scrisóre a sa, că într'o pace continuă numai visă- torii pot crede!

După el, rășboiul e o atare lu- crare constitutivă a lumii, care nu se pôte înlătura și care altfel desvóltă cele mai frumoșe calități ale omului!

Din România

(*Săptemăna patimilor și Curtea Regală*) MM. LL. Regele și Regina României nu au primit audiențe în timpul Săptemănei mari și a Sfintelor Sărbători ale Paștilor.

*

(*Învierea la Metropolia din Bu- curești*.) Ađi în Sămbăta Paștilor, la ôrele 12 din nôpte, M. Sa Regele Carol însoțit de A. S. R. Principele Ferdinand al României, și urmat de Casa Sa civilă și militară, es- cortat de un escadron de gendarmi ai Capi- talei, va merge la Metropolie la Sf. Înviere.

Momentul când I. P. S. S. Metropolitul Primat esclamă: „*Christos a înviat*“, se va anunța Capitalei prin 101 tunuri din Dealul-Spirei.

Conform vechilor tradițiuni, *se va scrie Evangelia Sântului Ioan, pe care M. Sa Re- gele o va semna și se va investi la urmă cu sigilul Statului*.

M. S. Regele va lua apoi în mână Sf. Cruce, înaintea căreia se vor închina asistenții.

O gardă de onóre cu musica, va sta în fața Metropoliei în timpul ceremoniei Sfintei Învieri.

*

(*Pulberea fără fum*.) La pulberăria dela Dudești a armatei române, se lucrăză cu mare aparat la facerea prafului de pușcă fără fum, necesar exercițiilor de primăvară.

*

(*Dl N. Flea de pagubă!*) Abia de trei dăle ministru, și niște reufăcători au tulburat dlui N. Flea liniștea casnică, Marți după prânz. Dl Flea avea într'un sertar de la scrin 5900 lei în hârtii și aur. Marți spre sară pe când d-sa se afla la ministeriul dome- niilor, niște făcători de rele au deschis scri- nul cu o cheie false, și au furat dintr'insul

suma de mai sus. Când a venit acasă, dl ministru și-a găsit banii lipsă, și a înștiințat imediat pe dl general Algiu, prefectul poli- tiei Bucureștilor, și pe șeful siguranței. Au închis servitórea și servitorul dlui Flea.

Șeful siguranței, luând diminiță intero- gatorul servitórei, acésta a declarat că n'a luat banii, dar să caute prin casă, că pôte să-i găsescă încă.

NOUTĂȚI

Tuturor cetitorilor nostri, le urăm din inimă — sărbători fericite!

Din cauza sfintelor sărbători a Învierii Domnului, numărul nostru proxim va apare Joi viitoare.

Oficiul de externe în Budapesta, o scornitură fantezistă. La începutul săptămânii de față, diarele ungurești trimbi- țau ca lucru mare, un nou fapt care ar do- vedi, că Pesta începe a răpi tot mai mult din greutatea punctului de gravitațiune a Monarchiei, ađi aflător în Viena. Spuneau anume, cu litere mari, că contele Goluchow- sky abia dus dela Pesta la Viena, se va re- întórcce la Pesta iarăși, aducând cu sine și biuroul cabinetului seu și aci va sta tot tim- pul cât va petrece monarhul în Ungaria și în acest timp va conduce afacerile externe ale împărăției, din Budapesta!...

Dar deja a două dăi au fost silite să facă loc la telegramă din Viena, (asta publi- cată cu litere mici), care declară de scorni- tură și vestea asta, ca și altele prin care zbîrnăitórele pestane prea încercă să-și facă vânt și să-și dee importanță.

*

Asigurările contra grindinei, să scumpesc. În urma baterilor gheței din ani din urmă, dar mai ales a celei din vara trecută, — se vestește, că estan băncile de asigurare contra grindinei, vor primi asigurările numai pe lângă taxe cu mult mai mari ca până acum.

*

Granița austriacă deschisă iară pentru rîmătorii din România. Se știe că din cauza unor bóle descoperite la porci, granița austriacă a fost pe la finea anului trecut, închisă din-spre România. Acum s'a redeschis. Asupra condițiunilor sub care gu- vernul austro-ungar a redeschis granițele sale exportului român de rîmători, se dau următoarele lămuriri:

Guvernul austro-ungar permite impor- tul de rîmători, numai din județele imune, într'un mod limitat și cu permisiune specială pentru fie-care transport în parte. De ase- menea se mai pune condițiunea ca rîmătorii să nu fie exportati pentru prășilă, ci pentru tăere imediată în abatorii anume determinate.

*

Prețul grăului scade. Diarele dela 26 April ne aduc știrea, că de 10 dăle, ziua asta a fost singură în care prețul grăului se nu fi scăđut și de ăi la bursă. Numai în ziua asta, presintându-se cumpărătorii mai multor mori mari, n'a fost lipsă să se scadă prețul, ci grăul s'a putut vinde cu prețul ce-l avea în presără.

*

Postă în fie-care sat. În vorbirea sa dela desbaterea asupra budgetului, ministrul de comerț, Hegedűs, a spus că are de gând să lățescă serviciul postal peste totă țara până în cele din urmă comune, căci stările de ađi neeuropene, nu mai sunt de suferit. Acum spune mai amănunțit cum vrea s'o facă asta. Fără cheltueli și fără osteleni de- osebite, însărcinând antiștiile comunale ale comunelor mari, precum și comunele mici în cari sunt notari, cu primirea și predarea scri- sorilor comunei lor, lucru care altfel pe aiu- rea e și introdus, dar pe multe locuri încă nu. Dela primărie apoi, ori dela notar, poșta va fi împărțită prin portăreii comunelor.

*

În haină de doliu... Un curios caz de tălăhărie s'a întemplat de curând la Pesta. Un țeran croat mergend pe tren spre Pesta, în cupeul seu s'a așeđet și o femeie îmbră- cată în doliu, care s'a arătat foarte óună cu țeranul, a prins vorbă cu el, i-a po- vestit necazul seu și ađând că omul e străin în Pesta, i-s'a imbiat bucuos de că- lăuză prin încurcatul oraș. Țeranul s'a bucu- rat de așa bunățate de femeie. I'a încredințat chiar paza banilor sei, vre-o 600 fl. La o respăntie cu imbulzală, omul se trezi de-odată singur! Mai ia călăuză de ai de unde! To- tuși spun diarele, că jalnica pungășitóre, a fost prinsă acum într'un tărđiu. E fiica lui Engel Mór, Iulia, făcând parte din banda de

hoți de tren a lui Engel și Pollák, desco- perită de curând.

La început a negat, dar înfățișată cu țeranul păgubit, și-a recunoscut păcatul.

Acum să pocăște, în temniță.

*

Mórté. Clemente Nicula, preot gre- co-oriental și socia Maria ca părinți; Lu- creția, Silvia, Sabina, Remus și Letiția, ca frați și surori, cu inima frântă de durere aduc la cunoșcința rudeniilor, amicilor și cunoșcuților, că iubita lor fiică respective soră *Victoria Nicula*, a încetat din viață la 15/27 April 1899, în flórea etății sale de 19 ani, împărțită fiind cu sântele taine, în Slimnic.

Fiei țérina ușoră.

Mai nou.

Caransebeșul în flacări.

Caransebeșul are Paști triste. În Joia mare în val de foc s'a învălit. În cinci locuri a fost aprins. Un vânt teribil spriginea lăfirea focului. Tóte sfor- țările pompierilor, zadarnice. A sosit miliția și pompierii dela Lugoj într'a- jutor, aflând orașul coperit de o mare de flacări!

Amenuntele ne lipsesc încă.

*

Asemenea în multe alte locuri focul a pustiit dălele astea.

Între altele în comuna *Balomir (lângă Orăștie)* au ars Luni 19 case a 19 familii de țerani, cu tóte cele din jurul lor! *Și nu- mai 2 au fost asigurate!* Intristare și suferință mare. Pagubă de 14.000 fl. Preo- tul nostru N. Suciu, înv. I. Balamiri, prima- rul Ioan Adam și A. Bonța, fac apel la aju- torul obștei creștine. Ne alăturăm la cererea lor, rugând totodată pe Dđeul mîlelor, să le trimiță celor nenorociți grabnică mângădere.

VARIETĂȚI

Soție dobândită în cărți. În Anglia jo- cul de cărți a devenit patimă și la femei. Multe familii au fost sparte și multe ruinate de acésta patimă. Sunt multe și iritante isto- riile întemplărilor de lângă mesele de joc. Dar una mai nouă e originală de tot.

Fata admirabil de frumoasă a unui no- bil scăpătat, juca într'un club cu un cetă- ștean tiner, necăsătorit, și foarte îmbogățit.

Norocul suridea nobilei jucătóre. În vreme ca de-o óră, începând cu puțin, a do- bândit dela jucătorul seu șase sute de funți sterlingi. Jucătorul venise în furie și de-o- tată propune fetei:

— Să fie dublu ori nimic!

Fata s'a temut să rischeze totul, dar, pe-un noroc, se învó. De perdea, nu mai avea nimic! Și — perdú!

Jucătorul aprins de patima jocului, dar și mai mult de ochii frumoși ai jucătórei, dișe ca într'o glumă:

— D-Ta, ori nimic!

Fata gălbeni ca ceara, și-l privi pe jucător.

— Vrei să dăci prin asta că de dobân- dești iară, îmi ceri mână? Jucătorul se roși, se gândi o clipită uitându-se în ochii ei frumoși, apoi dișe:

— Da!

Se împărțiră cărțile. Fata perdu. Bărbatul și-a ținut cuvântul, și fata e ađi soția aceluia cu care a jucat, și care, în în- telesul strict al cuvântului, și-a dobândit fru- mósa soție — în cărți.

*

Haz.

— *Obiceiu familiar.* Măi, măi, dar de sus mai privește domnișorul ásta la ómenii din jurul seu!

— Nu-l cunoști? Ai ști atunci că acesta e obiceiu familiar la ei. Și tatăl seu privea așa de sus.

— Cum-cum?

— Era surugi u la contele dela ei!

*

— *La asentare.* De ce îți e genun- chele așa bătut, zgăriat? Ai căđut cumva réu? — întrebă doctorul pe un tiner sub măsură.

— Nici decât, ci mi s'a bătucit pielea de multele declarații de amor la cari m'am asvêrlit în genunchi naintea iubitelor...

Mătase Henneberg

dela 45 cr. până la fl. 14.65 per metru — verita bilă numai procurată direct din fa- bricele mele — negră, albă și colorată, — în cele mai moderne țesături, colori și dessinuri.

Particularilor liberă de porto și vamă acasă. Mostre cu întórcerea poștei.

Fabricele de mătase G. Henneberg (lif. de curte ces. și reg. Zürich. [2] 5--

Nr. 129/899.

[59] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Tărtăria, în protopresbiteratul Sebeșului, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele împreunate cu această parohie dau suma anuală de 428 fl 40 cr., în privința căreia se pot lua informațiuni mai detaliate dela oficiul protopresbiteral.

Darea și eculivalentul erarial după porția canonică e dator a le solvi parochul.

Concurenții au ași așterne cere-rile instruite conform normelor din vigóre, până la termenul indicat subse-mnatului oficiu protopresbiteral.

Sebeș, 29 Martie 1899

În conțelegere cu comitetul paro-chial respectiv. —

Oficiul protopresbiteral al Sebeșului:

Sergiu Medean
protopresbiter.

Nr. 157.

[60] 3—3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de cl. a II-a Geógiu-l-de-sus, prtpresb. Albei-Iuliei, se eserie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Dotățiunea împreunată cu acest post este 645 fl. 50 cr.

Reflectanții la acest post sunt avi-sați a-și înainta cererile de concurs instruite conform normelor în vigóre subse-mnatului oficiu până la termenul susindicat.

Dela concurenți se așteptă, să se presinte în o Duminecă sau sêrbătoare la biserică, pe lângă observarea Ș lui

18 din „Regulamentul pentru parochii”, pentru a celebra și cuvânta.

Alba-Iulia, 25 Martiu 1899.

Oficiul protopresbiterat gr.-or. al Albei-Iuliei, în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Florian Rusan,
adm. prot.

Nr. 2652 Epitr.

[64] 1—3

Concurs de liferare.

Pentru liferarea de 100 stângini de lemne pe sêma seminarului archi-diecesan pedagogico-teologic din Sibiu se publică concurs cu termen **până inclusive 31 Maiu n. 1899.**

Lemnele au să fie de fag, tinere, neplutite și bine uscate.

Concursele în termenul deschis să fie adresate consistorului archidiecesan.

Concursele întrate după termen nu vor fi luate în considerare.

Sibiu, din ședința senatului epitropesc, ținută la 3 Aprile, 1899.

Consistoriul archidiecesan,

Dr. II. Pușcariu m. p.

archim., vicariu archiepiscopesc.

Dr. Elie Cristea, m. p.,
secretariu consistorial.

Din Tipografia și librăria archi-diecesană, Sibiu, se pôte procura

Pribeag

de

Ioan Iosif Sceopul.

Prețul broș. 75 cr.

De pe la noi,

nuvelete de

D. V. Păcățianu

1889—1891.

Prețul broșat florini 1.—

[62] 2—3

Licitatie benevolă.

Obiectele din rēmasul Escelenției Sale fericitului Archiepiscop și Metropolit Miron Romanul, precum sunt **giuvaere, argintării, mobile, albituri, acareturi de casă, culină și grădină, vinuri, vinarsuri, buți și butoie, calese, carē,** și alte obiecte ne-spezifacavere, se vor vinde în licitațiune publică în zilele de **8, 9 și 10 Maiu n. a. e.** tot-dēuna după prânz **dela 3—6 ore,** în localul reședinței Archiepiscopesci, Strada Măcelarilor nr. 32.

Ceea-ce se aduce la cunoscință publică cu acel adaus, că sub prețul de estimare nu se va merge și că obiectele vëndute sunt a se solvi și transporta îndată.

Sibiu la 24 Aprile 1899.

În numele Consistorului Archidiecesan gr.-or.:

Ioan de Preda,
fiscal consistorial.

Seminte de economie!!**Trifoiu!****Luțernă!****Napi de nutreț!****Iarbă franceză și engleză!**

numai în calități alese, au **sosit próspețe** și se vënd cu prețuri moderate la

„Concordia”,

societate comercială pe acții,

Sibiu,

[56] 2—3

și la filialele ei în Alba-Iulia și Făgăraș.

Redactor prov. Dr. Elie Cristea.

Nr. 14 Tip.

[61] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de director al tipografiei și librăriei archidiecesane se publică concurs cu termen până la **20 Maiu (1 Iuniu) a. e.**

La postul acesta pot concura indiviđi greco-orientali români, cari au pregătiri necesare pentru ambele specialități, avēnd a documenta studiile absolvate, ocupațiunile practice de până acum și cunoscința limbilor în vorbire și scriere.

Celelalte condițiuni de angagement au a le formula precis concurenții, rămânēnd ele pendente dela stipularea comisiunei subse-mnate, căreia sunt de a se presenta concursele până la termenul indicat mai sus.

Sibiu, 3/15 Aprile 1899.

Comisiunea administrativă a tipografiei archidiecesane.**Câștigul cel mai mare**

în cazul cel mai favorabil

[48] 9—12

1.000,000 Coróne.**Consemmnarea****tuturor celor 50.000 câștiguri**

Cel mai mare câștig în cel mai favorabil cas

1.000,000 Kronen.

Speziell sind die Gewinne wie folgt eingetheilt.

Kronen**1** Prämie mit **600000****1** Gew. à **400000****1** " " **200000****2** " " **100000****1** " " **90000****1** " " **80000****1** " " **70000****1** " " **60000****2** " " **40000****1** " " **30000****5** " " **25000****1** " " **20000****7** " " **15000****3** " " **10000****31** " " **5000****67** " " **3000****3** " " **2000****432** " " **1000****763** " " **500****1238** " " **300****90** " " **200****31700** " " **170****3900** " " **130****4900** " " **100****50** " " **80****3900** " " **40****2900** " " **40****50,000** Gew. u. Pr. **13.160,000**

im Betrage

In curēnd începe a patra mare loterie de clase reg. ung. Ea conține

100,000 și **50,000**

losuri originale și câștiguri în bani

așadar jumătate din losuri trebuie să fie trase conform specificărei alăturate și prospectul de câștig este enorm de mare.

În total vin treisprezece milioane 160.000 coróne spre deciderie sigură. Cel mai mare câștig în cazul cel mai favorabil

Un milion coróne.

Binevoitoare comande urgente de losuri originale cu prețul original stabilit după plan

pentru un întreg los original I. classă fl. 6.—

„o jumătate „ „ I. „ „ 3.—

„un pătrar „ „ I. „ „ 1.50

„o optime „ „ I. „ „ .75

se espedeză cu ramburs sau pe lângă trimiteria înainte a sumei. Liste oficióse se espedeză după tragere, planuri stau la dispoziție gratis. Tragerile se efectuesc publice sub supravegherea guvernului reg. ung.

Ne rugăm pentru comande cel mult până la

18 și 19 Maiu a. e.

direct la

A. Török & Co.

colectori principali

ai loteriei de clase reg. ung.

Budapesta. V. Waitznerring 4/a.

Multe și fôrte mari câștiguri am solvit noi prea stimaților nostri clienți și anume în timp scurt peste unu și jumătate milioane coróne.

Scrisóre de comandă de tăiat.

Herren A. TÖRÖK & Co., Budapest.

* Ersuche um Zusendung von.....Original-Loos I. Classe der königl. ung. priv. Classenlotterie nebst amtlichen Plan.

Der Betrag von fl. } ist per Nachname zu erheben. } Was nicht gewünscht folgt durch Postanweisung. } bitte zu durchstreichen

Genaue Adresse.